

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 19. Tres antiquæ voces Ciceroni restitutæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Namque Venerem quicumque refugium nimis,
 Persequè agrotam, atque qui appetunt nimis.
 iidemq, qui erga principum ac potentum amicitiam
 hoc aut illo modo affecti sunt. & puto hanc veriorè
 scripturam horum Euripidis versuum, quàm quæ
 apud Stobæum :

Οἱ δὲ κῦρην φέρωντες ἀδρῶπιον ἄγαν

Νοσῶσ' ὁμοίως τοῖς δῖοις ἄγαν.

Atque hæc ed notavi, eiusdemque generis alia
 hac fortassis notabo, vt profim studiosis: non vt quis
 quam detraham de gloria & existimatione eruditiorum
 hominum, quos in magnis & arduis operibus in-
 terdum dormitantes qui non ferat, aut qui eos pro-
 pterea minoris faciendos putet, is mihi ab omni ho-
 manitate alienissimus esse videatur.

Tres antiqua voces Ciceroni restituta.

CAPVT XIX.

VETERA quædam vocabula sunt apud Cice-
 nem, corrupta ab iis qui quicquid minus vitz
 tum est, pro suo iure expungere, & quicquid collibus
 substituere audent, etiam inuitis, nam hoc non tantum
 quam profitentur, & reclamantibus omnibus libris
 quorum nisi regatur & coërceatur audacia, paucis an-
 nis in Cicerone minima pars Ciceronis futura est.
 Quosdam hinc proponam locos, ex quibus hoc que-
 dico intelligi possit. Ita igitur scriptum est libro quarto
 to De finibus: Stoici restant. hi quidem non vnam
 quam aut alteram à nobis, sed totam ad se nostram philo-
 sophiam transtulerunt. atque vt reliqui fures earum rerum
 quas ceperunt signa commiserunt, sic illi vt sententiis nostris
 pro suis vterentur, nomina, tamquam rerum notas, muta-
 uerunt. Sed in libris veteribus, ceperunt, legitur, nota
 ceperunt

ceperunt. quod sine dubio rectum est. Cicero ipse alibi *Sparta, rapere ubi pueri & clepere discunt.* Eodem modo peccatum est libro primo De diuinatione, in versibus veteris poetæ de Cassandra:

Sed quid oculis rapere visa est derepenè ardentibus? Non enim rapere, sed rabere legendum est. Et libro secundo Tusculanarum: *Ingemiscere nonnumquam viro concessum est, idq; raro. Eiulatus ne mulieri quidem. Et hic nimirum est fletus, quem duodecim tabula in funeribus addideri vetuerunt.* Neque enim fletus in vetustis libris, sed lessus legitur. Quod autem quidam homo eruditus, pro vetuerunt, voluerunt legi vult, id tale est, vt ne ipsi quidem, si diligentius considerarit, probatum iri putem.

De quibusdam locis Laërtij.

CAPVT XX.

MULTA sunt adhuc apud Laërtium corrupta: Meti præclaram in eo emendando nauauit operam, homo & industria & eruditione præstans, qui libros ipsius cum vetustis exemplaribus collatos haud ita pridem edidit. Nos verò eum & amare ac laudare debemus ob ea quæ præstitit, & si quid ipsius diligentiam fugit, id ingenuè cum studiosis communicare. In vita igitur Socratis (hinc enim exordiemur) ita scriptum est: *Ευθύφρωνος ἢ πατρὸς γενεάμινον ἔστιν ὁ λόγος πρὸς διαλεχθεῖς ἀπήγαγε.* Sed qui Platonem vel primoribus, vt dicitur, labris attigerunt, fatisciant, non fuisse illam *ἔστιν ὁ λόγος*, quam Euthyphro intendebat patri: accusabat enim eum, quòd mercenarium quendam enecasset: vt dubium non sit, quin pro *ἔστιν* legendum sit, *ἔκριντο*. Paulo post autem, vbi Euclidem à Socrate reprehensum narrat,

t. Nicoret
a Lectiones
LII
25